

Det er derfor utrolig mærkeligt for mig, at man fra S' og R's side vil indføre en politik, hvor mennesker opfordres til at stille sig selv det enkelte spørgsmål, når de kommer hjem fra arbejde: Var det nu klogt, det, jeg gjorde i dag? Var det klogt, jeg gik på arbejde? Socialdemokraternes og De Radikales politik får folk til med rette at stille sig selv spørgsmålet: Gjorde jeg det her, fordi jeg er sådan et ordentligt, filantropisk menneske, eller gjorde jeg det, fordi jeg også skulle have nogle penge med hjem til mig selv?

Det får mig til at sige, at der jo er lavet en skræmmekampagne fra S' og R's side om, at kontanthjælpsloftet medfører sociale massegrave. Det er en myte, som ikke har noget som helst på sig. Kontanthjælpsloftet kan man komme ud af forholdsvis enkelt, nemlig ved 4-5 arbejdstimer ugentligt, som kan samles op over en længere periode inden for 2 år, og så er man ikke længere omfattet af det.

Vi var alle sammen enige om, da vi lavede forliget »Flere i arbejde« i 2002, at det skulle kunne betale sig at arbejde – en selvfølge, synes jeg jo. Men nu er det så et spørgsmål om, at man skal til at prioritere. Hvor vil man lægge sit vægtlod, når man skal fordele sine politiske interesser? Og måske ikke overraskende vælger Socialdemokraterne at lægge deres vægtlod hos de passivt nydende, altså dem, der er på en overførselsindkomst. Det er måske ikke overraskende. Det er jo nemt at kommunikere.

Men det overrasker mig utrolig meget, at Det Radikale Venstre under den nuværende radikale arbejdsmarkedsordfører har foretaget en sådan venstredrejning, at man nu fra Det Radikale Venstres side heller ikke mener, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde.

Ministeren stillede nogle ganske gode spørgsmål i sin tale: Har Socialdemokraterne fuldstændig forkastet den måde at bekæmpe arbejdsløshed på, som Nyrup og Lykketoft havde succes med i 1990'erne? Anerkender Det Radikale Venstre ikke længere den politik, som fru Marianne Jelved var en eksponent for i 1990'erne? Eller er man også i Det Radikale Venstre gået hen og er blevet et oppositionistisk parti, der siger ét i opposition og noget andet i regering?

Lad os nu holde fast ved, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde. Ministeren havde også i sin tale nogle eksempler på, at hvis det var sådan, at man bare havde et arbejde på 37 timer for den ene ægtefælles vedkommende og på 25 timer for den andens, så havde man 650 kr. mere om måneden til rådighed, hvis det var så-

dan, at man var i arbejde frem for på kontanthjælp. Hvis vi bortskaffer loftet, så vil de mennesker, som går ud og passer et arbejde, lige pludselig have 870 kr. mindre. Mener Socialdemokraterne og De Radikale virkelig, at man skal betale penge for at gå på arbejde, ja, så hører alting op.

Kl. 12.15

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der et antal korte bemærkninger. Den første er fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg fortsætter den linje, jeg har lagt tidligere i debatten. Hvad siger hr. Jakob Axel Nielsen til muligheden for, at vi bruger en økonomisk gevinst i stedet for at tage penge fra folk – altså, at vi erstatter kontanthjælpsloftet med et fordoblet beskæftigelsesfradrag? Det vil sige, at vi giver folk penge, hvis de overgår fra kontanthjælp til beskæftigelse, i stedet for at tage penge fra de mennesker på kontanthjælp, som ikke af den ene eller den anden årsag har evnet at få et arbejde. Jeg minder lige om, at to tredjedele af de mennesker, der får kontanthjælp i dag, er så langt væk fra arbejdsmarkedet på grund af f.eks. et alkoholmisbrug eller lignende, at de simpelt hen ikke engang skal stå til rådighed for arbejdsformidlingen.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg tror efterhånden, det er velkendt for alle i dette land, at Det Konservative Folkeparti anerkender skatteinstrumentet som værende et redskab også i beskæftigelsespolitikken. Jeg tror også, de fleste ved, at Det Konservative Folkeparti har den holdning, at ingen skal betale mere end 50 pct. i skat. Så vi er parate til at tage den her diskussion omkring skat, når der er et økonomisk råderum for at tage den. Det arbejder regeringen for, og det mener vi Konservative er en diskussion, som man skal tage i løbet af 2007. Så det er et beskæftigelsesmæssigt instrument, som man også skal være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg bliver jo rigtig glædeligt overrasket, for vil det så ikke sige, at hr. Jakob Axel Nielsen her har givet mig et tilsagn om, at han vil arbejde positivt for i regeringssammenhænge at få ophævet